

Čísovice v době první republiky v roce 1918 – 1939.

Po třístaleté perobe obnovuje čsl. národ opět svoji samostatnost a proročí „když slova Komenského „břím, že po přetřásání utrpení vláde v ruce Tvé se vrátí o lidské československý“, stalo se skutečným.

Nebýt to zadarmo. Tisíce českých lidí spí věčný sen po věch bývalých bojišťech první světové války, mnozí padli za zájmy našemu národu cizí a v tom byla právě ta největší tragédie našeho národa. Padli jich mnoho i v cizině v našem zahraničním vojsku v Rusku, v Sibiři, v Itálii a ve Francii ale jejich smrt byla aspoň opodstatněna mělo být a ideál.

Mnozí obyvatelé vesnice nechtěli ani dosah těchto událostí, mnozí vyprávěli a oplakávali své otce a syny kteří padli tam kde na bojišti a tenkrát až státní úřady se každým narátáním některých z vojáků domů ale mnozí a mnozí očekávali marně, nedočkali se. 16 těchto ubožáků přináší vesnice naša v oběť krutě války a bolest mírní jenom vědomí, že z obětí těchto zrodilo se něco velkého v čem se nikdo před válkou nepovažoval ani snít, „svatost národa“.

V politickém dění naší vesnice v této poprvé době nastává určitý obrát. Na slova kládli se dovnitř lidé tj. eklatníci a dělníci činní si nárok na správu obce. Dosavadní názor, že v čele obce musí být sedláci, kteří by svým jménem ručili za řádnou správu obce, padá a program starostů obce v poprvé době zvolen za stranu soc. dem. dělníků Ad. Štáhlavce. Ti politické strany mají povinnou zastupování v obecním představenstvu, jsou tu stále rozbíje, oslovování jeden druhého, obohnutí nadváry a udávání. Mladá naše demokracie trpí tímto nemocí i v samotné vládě a není divu, že tyto poměry přelézají i do správy měst a vesnic. Opony v zastupitelstvu měla svoje práva které mohly uplatňovati a která také uplatňovala při každé příležitosti. Do obce volány revize obecního hospodářství a první starostové obce doplatili na své úřadování když byli nuceni nepředvídanými peněžními výdaji které se jich činností ve správě obce byly nalezly. To bylo ovšem předmětem nových sporů a zvýšení ostrážitosti úředníků, hledání pokusů svých protivníků. Takové spolupráce při ovšem prosperovat nemohla.

V majetkových poměrech přinesla válka i doba poválečná do vesnice určitý blahobyt. Zemědělské hospodářství se modernizovalo, v důsledku čehož zvyšovala se úroda a sedláci i eklatníci stavěli nové rozsáhlé stodoly na úložiště sklizené. V roce 1929. se pojiny Čísovic na elektrickou síť, místo doškové střechy, přestavují se nebo rozšiřují domky usedlostí. Do vesnice nastává příliv letních hostů z Prahy, přecházejí se pozemky na staré rodinné domky a rekreačních chat. Příjem z prodeje prarodů odráží se na výstavbě starých usedlostí v obci. Stavební ruch je značný, pokřtěný i výhled místním dělníkům a živnostníkům a každý se snaží postavit si vlastní domek nebo opravit dosavadní starý.

Nové stavby rostou zejména okolo nádraží, na okraji Dešín, na křižovce a na mošně směrem k Mělníku.

Krasení nastává i v náboženské sféře. S křesťem, Služovali jsme s Habsburky sloužíme i s Římem* propagují se vystupování z církve římsko-katolické. Organizují se vstup do nové ustavení církve československé nebo evangelické - českobratrské. Přineslo to bouřlivé vření v obci, mnozí lidé hlavně mladší přestoupili do nových církví ale někteří se opět vrátili apéž.

Cisovský velkostatek byl v majetku bratří Křešlů kteří značným nákladem zřídili na Víšňově zahradičství okrasných rostlin a stromků, byly zde nákladné skleníky s velkým hájenem ne vrah. Oni provedli řadu přestavby obytného domu panského ale brzo je naosění opustili a velkostatek překlátil do majetku Jos. Šmída ze něhož zahrada zcela spustla.

Životní úroveň vesnice proti době předválečné značně vzrostla, lidé lépe v nově upravených domovech bydlí a je tomu tak i v jídle a šatství. Projevuje se s důvědou stoupajícího nároku odklon od pouhy a děti zemědělců odchází většinou do Prahy na školy nebo jiným zaměstnáním.

Hospodářská krize a tím i nezaměstnanost dotýká se i naší vesnice ale ne v takové míře jak tomu je ve městech. Místní dělníci ztrácejí na dělníky dojíždějící za svým povoláním z vesnic, z čim ujdají takto chleba, z mnozí mají na vesnici vlastní hospodářství, výdělek ve městě nemají pro neexistenci nutnosti.

V roce 1936 zvolen byl starostou obce Josef Kliment malozemědělec v 60. Jeho zvolením do čela obce nastává v obecním vedení poněkud klidnější éra. Jeho klidná, smířlivá povaha utupuje ostrí doradních vášní a jeho starostobný zemědělec, tvořící jakýsi most mezi hokátem a chudou třídou obce činí ho přijatelným pro všechny. Jistě doba, kdy starostové byli nevolatelnými, také ne vesnici dávno minuli a proto ani Kliment nešel různým nátlakům a vlivům. Byl proti němu světlá čára výtky, zůstal zvonit v zdejším kapličky t. v. kvádrů a kramu umřel-li některý občan na vyjímání. V tom- to záhau mla oviem prosty mnišedá fara. Při opravě místní kapličky v té době bylo do její kopule vložen věnování a sunam občanů kteří z zavazali ne opre- vu přispěti určitými částkami ale jeden z mecenášů, pý z ep. 16. svůj závesl neoplnil. Dle toho byla by věnovací listina nepravna.

Poznenákle blží k velké události pro naši republiku a národ tragické. V sou- sedním německu umocňuje se vlády revančistický nacismus v čele s Hitlerem. Jeho fanatický program nabírá odvahu bekut i mezi příslušníky našeho národa a to hlavně mezi zámožnými občany. Němci v našem pohraničí, řadu příležitostí našemu státu vřady nepřátelská se organizují a volá po připojení k německu.

Situace se stále přioštrovala a když došli zvěsti z německé vojšky stahu- jí se k hranicím našeho státu a připravuje se vpád na naše území, vyhle- sune naše vláda na 24.9.1938. vřočenou mobilisaci. Povolani občane spěšně a nadšeně nastupují ku svým vojenským částem. Teprve nyní si každý uvědomil byt i dríve proti němeu reptal, co je nyní v záce, neboť i tak byt i nedlouhá doba trvání našeho obnoveného státu, naučila lidi státně mysliti a je státně i vlastecky cítiti. Bylo již ale všechno marné. Českosloven- ský národ opuštěn všemi jest donucen mnichovskou dohodou vzdáti se pohraničnického území t. v. Sudet, a stává se státem k dalšímu životu to- mēr nesekopným. Ztrácí docela i důležitá spoji železniční a silniční, které jsou nyní přerušeny s některých místech odstouplým územím. To byl ovšem zřejmý úmysl, znemožniti další existenci zbytku našeho státu.